

Розкажи, скрипалю

У Дніпрі глибокім білокрила чайка
На високій хвилі чисту воду п'є.
А музика сивий на Савур-могилі
Сівши самотою, скрипку дістає.
Розкажи, скрипалю, хто твоя родина?
Де дружина мила, кого любиш ти?
«Шабля – моя жінка, кінь – товариш вірний,
степ широкий – батько, а вітри – брати».

П'є в Дніпровій хвилі біла чайка воду.
Над широким степом день новий встає.
Хто ми, українці і якого роду?
І чи дух козацький ще у серці є?
Є ще, браття, порох у порохівницях,
Добрий кінь копитом на припоні б'є.
Ще на сонці шабля гострая іскриться
І в гарячій серці дух козацький є!

28.11.2009